

[NOCOBLĘDNY *ai*

L sg f nocoblędnej.

Sł stp, Cn brak, Linde: nocobledny, też XVII w.

Błędzacy, krążący w nocy: Iuż dzień z niebá vltąpił/ á kșiężyc po niebie Ná kárze nocobledný [lege: nocoblędny; curru noctivago Verg X, 216] rozświecał od siebie. VergKoch 281 (Linde).

MK